

НАМ ЗАСТАЛАСЯ СПАДЧЫНА...

Акунунцца ў побыт палешукоў

Цэнтр традыцыйнай культуры і побыту "Спадчына Палесся" вось ужо чатыры месяцы працуе ў вёсцы Мерchyцы Пінскага раёна. Гэта сапраўдны музей, дзе сабраны ўнікальныя прадметы побыту і народных рамёств палешукоў.

— Народныя святы і абраады, непаўторны фальклор, самабытныя рамёствы, нацыянальны касцюм, кухня палешука — усю гэту багатую спадчыну неабходна захаваць, адрадзіць і, вядома, запрасіць пазнаёміца з ёй гасцей, — расказвае дырэктар Пінскай раённай цэнтралізаванай клубнай сістэмы Наталля Знавец. — З гэтай мэтай і быў створаны цэнтр традыцыйнай культуры і побыту ў вёсцы Мерchyцы "Спадчына Палесся". Ён стаў адначасова і музеем, і базай для размяшчэння і захавання прадметаў сялянскага побыту і народных промыслau прыдкаў сёняшніх жыхароў рэгіёну. Работнікі культуры Піншчыны сабралі прылады працы, прадметы побыту, вырабы майстроў і нематэрыйную спадчыну — абраады, песні, мясцовыя звычай, гульні, рэцэпты страў і многае іншае.

Цэнтр традыцыйнай культуры і побыту палешукоў размясціўся ў будынку былой Мерchyцкай школы, які быў паяндрэе капитальнай рэканструкцыяй. Но гэта менш

працавалі ўсім раёнам. Таму найшчырэйшыя слова падзякі работнікам культуры за збор экспанатаў для музея. Ідэя на будучас па захаванні культуры, звычаяў і абраадаў вельмі многа. У цэнтры плануеца арганізацыя выстаў народных умельцаў, фальклорна-гульнявых праграм, народных свят, семінараў, пленэрў, форумаў з удзелам фальклорных калектывau.

Як толькі заходзіш у музей, трапляеш на выставу карцін і фотаздымкаў. Яны распавядаюць пра жыццё і побыт палешукоў у мінульты стагодзінях, іх уменні працаўшчыць, жыць і адпачываць. Выставка несвялікая, але яна стварае непаўторную атмасферу тых далёкіх часоў. Экспазіцыя наступнай залы знаёміць нас з прыладамі працы і побыту палешукоў XIX — пачатку XX стагоддзя. Гэта сплещеная з лазы вырабы — кошыкі і ёмістасці для захоўвання ўсіх відаў ураджаю і прадуктаў, старадаўнія рыбалоўныя прылады і прыстасаванні, пасткі для жывёл. Тут жа плеценая з лазы дзіцячая калысачкі. Пляценне з лазы — старадаўніе рамяство палешука, яно не патрабавала ніякіх надзвычайных прылад, а лазы, як вядома, у нашым краі з'яўляюцца хапала.

З драўлянымі прыладамі по-

быту знаёміць наступная зала. У ёй — самабытныя прадметы, якімі карысталіся насы продкі ў штодзённым жыцці сто і болей год таму. Усе яны, вядома, былі зроблены ўручную. Што цікава, некаторыя з іх, што называецца, пакладзены ў аснову звычайных нам прыбораў побыту, напрыклад, мутуюка — сучасны міксер, адстойнік для малака — сепаратор.

А далей наведальнікаў знаёміць з вышыўкай і ткацтвам. На позніце, у кожнай сям'і ад прарабуль і бабуль засталіся такія "экспанаты" — тканыя ручнікі, фартухі, абрусы, навалачкі, пакрывалы, палавікі... Ткацтва — унікальная для палескай вёскі з'ява. Яно з даўніх часоў было распаўсюджана па ўсей тэрыторыі рэгіёну. Гэта доўгі і працяёмкі, але ж і творчы працэс. У дэмантранцыйнай зале, прысвечанай гэтаму няпростому рамяству, гасцям не толькі пакажуць ткацкія станкі і іншыя прылады для апрацоўкі тканины, але і абавязковая пропанаваюць самім паспрабаваць паніцаць за ткацкім станком.

Наступная зала прысвечана ганчарству. Тут знаходзіцца традыцыйная палеская кераміка — шматлікія збаны, дәёнкі, гладышы, місці... Ганчарства хоць і пазней за іншыя рамёствы прыйшло на Па-

лесьсе, але хутка прыжылося і наўмысці з широкім попытам, а хатні посуд з гліны стаў для палешукоў патрабаваў штодзённай і звыклай.

Адна з самых цікавых, асабліва для дзяўчат, — зала нацыянальнага касцюма. Тут дэмантруюцца традыцыйныя палескія керамікі — сукенкі, паясы, наміткі, кашулі... Яны выкананы ў традыцыйных, што на Палессі стагоддзіям існавалі ў юдасканалізаваліся. Нікога не пакіне забыць, што супернікі

таксама тут можна ўбачыць!

ў будынку быў Мерчыцкай школы, які быў папярэдне капітальна адрамантаваны. На гэтыя мэты выдаткована 101392,7 беларускіх рублёў.

— Новы культурны і сацыяльны аб'ект, — гаворыць намеснік старшыні Пінскагарайвыканкама Дзмітрый Палхоўскі, — атрымаўся цікавым, мнагапрофельным, інтэрактыўным. Ён сабраў самабытную культуру нашай Піншчыны, і цяпер сюды можа прыехаць моладзь, каб не толькі паглядзець, як жылі продкі, але і паўдзельнічаць у рэканструкцыі песьні, абрадаў, навучыцца ткацтву і другім рамёствам наших бацькоў і дзядоў. Няма сумненняў, што гэта ўстанова культуры і побыту палешукоў будзе запатрабавана і ў замежных турыстаў. Над стварэннем цэнтра “Спадчына Палесся”

лазы, як вядома, у нашым краі заўсёды хапала.

З драўлянымі прыладамі по-

лікія збаны, даёнкі, гладышы, міс-
кі... Ганчарства хоць і пазней за
іншыя рамёствы прыйшло на Па-

Яны выкананы ў традыцыях, што на Палессі стагоддзямі існавалі ў ўдасканальваліся. Ніколи не пакіне абыякавым адзін з самых унікальных экспанатаў “Спадчыны Палесся” — вясельная сукенка дава-
нага часу. Дарэчы, яе можна прымераць, а для хлопчыкаў і мужчын будзе цікава апрануцца ў салдацкі мундзір і адчуць сябе сапраўдным героям. А яшчэ...
вас прыбяруць у народныя строі старадаўніх часоў і ўсе жадаочыя стануць у круг парамі. Загучыць музыка: “Кракавяк”, “Лысы”, “Падэспань”... Пасля танцаў прашануюць згуляць у забытую ужо, а калісьці вельмі любімую мясцовую гульню “Зайчык-Чэбэрайчык”...

А вось “Сялянская хата” — зала нацыянальнай палескай кухні. Тут вам і вугальны прас, і дзіячая

“Сялянскай хате” пачастуюць га-
рачымі блінамі з чаем — такіх вы-
яшчэ не спрабавалі!

Таксама тут можна ўбачыць унікальную народную абрады, якія захаваліся ў Пінскім раёне: фрагмент вясельнага абраду “Скокі на лавах”, траецкі абрад “Ваджэнне Куста”, юр’еўскі абрад “Качанне ў расе”, абрады “Засейкі гуркоў” і “Праводны тыдзень”, а таксама іншыя элементы сямейна-бытавых і календарна-абрадавых святаў. Для ўсіх жадаочных майстры-рамеснікі Піншчыны правядуць майстар-класы і прапануюць гасцям эксклюзіўныя сувеніры.

Цэнтр “Спадчына Палесся” ча-
кае ў гості ўсіх, каму цікавыя гі-
сторыя і традыцыі Пінскага Па-
лесся.

Валерый ГРЫШКАВЕЦ
Фота
Віялеты ПАДЛУЖНАЙ